

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1940

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἀναμνηστικὴν ἐπέτειον τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς καθιερώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ὡς καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων στηριζομένης Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας, τὸ ἡμέτερον καθίδρυμα, ἀναπολοῦν μετ' εὐλαβείας τὰ ἐκ τῆς τριττῆς ταύτης οὐχὶ τυχαίας συμπτώσεως προελθόντα ἀγαθὰ, εὐκαιρον ἐθεώρησεν, ὅπως τὴν πρώτην ἐκάστου ἔτους ἄγον πανηγυρικὴν συνεδρίαν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ κατευθύνῃ οὐχὶ μόνον εἰς τὸν ὕμνον τῆς γενεᾶς τοῦ μεγαλεπηβόλου ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρετῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικοῦ κόσμου, ὥστε οὗτος νὰ εἶναι ἄξιός τῆς μεγαλωνύμου Ἑλληνικῆς κληρονομίας.

Τὴν κληρονομίαν ταύτην γεραίρομεν οὐχὶ μόνον διὰ λόγων ἐξαίροντες τὰς γνωστὰς πράξεις τῆς θαυμαστῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ παρορμῶντες εἰς ἔρευναν ἱστορικὴν τῶν καθ' ὅλου Ἑλληνικῶν χρόνων καὶ βραβεύοντες τὰ εὐστοχα ταύτης ἀποτελέσματα, ὥστε ἡ πάτριος ἱστορία νὰ ἀποβῇ μᾶλλον ἀπηκριβωμένη καὶ φωτεινὴ καὶ τῶν ποθητῶν ἀγαθῶν δραστικὴ, ἀληθὲς θεμέλιον τοῦ συγχρόνου ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ κόσμου. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ὀρμωμένη ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν εὐποιίαν, ἵνα εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπερόχου ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης τῶν μεγάλων ἱστορικῶν περιόδων, μάλιστα δὲ τῆς περιόδου τῆς ἀναστάσεως τοῦ γένους, αἱ ἀρεταὶ αὗται πληθυνθῶσι καὶ ἀποβῶσι χαρακτήρ καὶ ἕξις καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς χριστιανικῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἵνα αὕτη ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἐθνικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων αὐτῆς δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ἀνεπαισχύντως.

Α

Μετὰ γνώμην τῆς τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας :

1. Τὸ βραβεῖον τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐκ δο. 13.200, τὸ προωρισμένον εἰς τὴν καλλιτέραν μελέτην τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐντεῦθεν, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Σακελλαρίου διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Ἡ Πελοπόννησος κατὰ τὴν δευτέραν Τουρκοκρατίαν, 1715-1821*». Ὁ συγγραφεὺς παρέχει ἐν τῷ συνθετικῷ τούτῳ ἱστορικῷ συγγράμματι πλήρη εἰκόνα τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ διοικητικοῦ βίου τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν δευτέραν Τουρκοκρατίαν, ἀντλῶν μετ' ἐπιμελείας ἐκ πλουσίας βιβλιογραφίας καὶ κρῖνων μετ' ἐπιστήμης τὰς συναγομένας εἰδήσεις καὶ ποικίλας πληροφορίας καὶ ἀπαρτίζων δι' ἐρεῦνης καὶ συνθέσεως χρησιμώτατον βοήθημα διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς περιόδου ταύτης, μετὰ προσθήκην τῶν περὶ τῆς δράσεως τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ κλήρου γνωστῶν εἰδήσεων.

2. Τὸ βραβεῖον Κίτσου Μακρυγιάννη ἐκ δο. δέκα χιλιάδων τὸ προωρισμένον διὰ τὸ καλλίτερον ἱστορικὸν ἔργον τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1912 Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Ἀπόστολον Βακαλόπουλον, καθηγητὴν τῆς φιλολογίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ μελέτην «*Πρόσφυγες καὶ προσφυγικὸν ζήτημα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821*». Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ὁ συγγραφεὺς μετὰ μεθόδου καὶ ἐπιστήμης ἐργαζόμενος, χρησιμοποιῶν δὲ πλουσίαν βιβλιογραφίαν καὶ ἀνέκδοτά τινα ἔγγραφα, παρέχει σαφῆ εἰκόνα τοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 προσφυγικοῦ ζητήματος.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Σπυρίδωνα Μινῶτον διὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ μελέτην «*ἡ κατεδάφισις τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας καὶ ἡ οὐδετεροποίησις αὐτῶν*» τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς ἐπιτυχῶς διεξήγαγεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν καὶ διὰ τῆς ὁποίας διεφώτισε τὸ ζήτημα καὶ ἀπὸ νομικῆς καὶ ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως.

3. Τὸ ἐκ δο. 18.000 βραβεῖον τὸ ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Αντικομακεδόνων καὶ προωρισμένον εἰς τὴν ἀρίστην ἱστορικὴν μελέτην περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Μακεδόνων εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους ἀπονέμεται εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν μελέτην τοῦ κ. Ἰωάννου Κ. Βασδραβέλλη, ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης, τὴν ἐπιγραφομένην «*Ἡ συμμετοχὴ τῶν Μακεδόνων εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τοῦ 1796 μέχρι τοῦ 1832*».

Ὁ συγγραφεὺς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συλλέξας τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς εἰδήσεις περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Μακεδόνων εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους

ἀγῶνα συνεπλήρωσε τὰς ἱστορικὰς περὶ τοῦ θέματος γνώσεις ἡμῶν καὶ διὰ νέων καὶ σπουδαίων, ἀνεκδότων μέχρι τοῦδε, πηγῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ἀρχείου τοῦ ἱεροδικείου τῆς Βεροίας καὶ ἄλλοθεν, οὕτω δὲ παρέσχε διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ οὐχὶ μόνον συνθετικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐρευνητικὴν συμβολὴν ἀξίαν πολλοῦ λόγου διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀκριβεστερας εἰκόνας περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Μακεδόνων εἰς τὸν κοινὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα.

4. Ἀντὶ τοῦ βραβείου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ δρ. 15.000, τοῦ προωρισμένου εἰς τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἢ μεσαιωνικοὺς ἢ νεωτέρους χρόνους, ἀπονέμεται α) ἔπαινος εἰς τὸν ὑποναύαρχον ἔ. ἀ. κ. Δημήτριον Γ. Φωκᾶν διὰ τὰ ἱστορικὰ αὐτοῦ προλεγόμενα εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ὠραίων πινάκων τοῦ Κ. Κογεβίνα ὑπὸ τὸν τίτλον «Καράβια τοῦ Ἀγῶνος», εἰς τὸν ὁποῖον ὡσαύτως ἀπονέμεται ἔπαινος. Ἡ ἱστορικὴ αὕτη ἀνασκόπησις τοῦ κ. Φωκᾶ καίπερ ἐστερημένη τῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ προκήρυξις τοῦ βραβείου, ἀποτελεῖ ἀξιόλογον προεργασίαν πρὸς τοιαύτην ἱστορικὴν ἐρευναν, τῆς ὁποίας θὰ ἦτο εὐκαταία ἢ διατύπωσις ἐν ἄλλῳ πλαισίῳ, οὐχὶ ἀγνώστῳ εἰς τὸν δόκιμον ναυτικὸν συγγραφέα.

β) Ἐπαινος ὡσαύτως ἀπονέμεται εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην ἔ. ἀ. κ. Νικόλαον Καρυδάκην διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον «Νεάρχος ὁ Κρής ναύαρχος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου». Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὁ συγγραφεὺς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας συνήγαγε τὰ διδάγματα τῶν ἐρευνητῶν τῆς περιόδου τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, εἰσέφερε δὲ καὶ τινὰς ἰδίας παρατηρήσεις, ὡς πρὸς τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τῆς πτώσεως τῆς σκιᾶς δι' ἀστρονομικοῦ τύπου καὶ τὴν παραβολὴν τῶν ἐτησίων τοῦ Ἰνδικοῦ πρὸς τοὺς ἐτησίους τοῦ Αἰγαίου, οὕτω δὲ παρέσχεν εἰς εὐρύτερον κύκλον ὠφέλιμον ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα ἐν μονογραφικῇ μορφῇ, συνοδευόμενον ὑπὸ πηγῶν καὶ σχετικῆς βιβλιογραφίας.

5. Τὸ ἐκ δρ. 5.000 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ πλουσιωτέραν συλλογὴν μνημείων τοῦ λόγου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐν Βεροία δεσποινίδα Ἑλένην Ψωμᾶ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ὑποβληθεῖσαν «Λαογραφικὴν συλλογὴν ἐκ Βεροίας καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς». Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει 184 ἄσματα, 185 παροιμίας, 25 παραμύθια καὶ 13 αἰνίγματα, ἔχει δὲ τὴν ὕλην πιστῶς εἰς τὸ τοπικὸν ἰδίωμα καταγεγραμμένην, ὥστε νὰ ἀποβῇ αὕτη καὶ πρὸς γλωσσικὰς μελέτας χρήσιμος. Ἡ ὅλη ἐργασία διακρίνεται διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ὀρθὴν κρίσιν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ θέμα αὐτῆς.

6. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας ἐκ δρ. 5.000, τὸ προωρισμένον εἰς λαογραφικὴν μελέτην σχετιζομένην πρὸς τὸ παιδίον, ἀπονέμεται εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Μαυραψαίων - Σάμου κ. Νικόλαον Δημητρίου διὰ τὴν ἐξ ἑκατὸν σελίδων ἐργασίαν

αὐτοῦ ἀφιερωμένην εἰς τὰ ἐν Σάμῳ καὶ ἰδίᾳ τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς τελούμενα, τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἐρωτηματολόγια τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἀποδίδονται μετ' ἀκριβείας ἐν τῷ τοπικῷ γλωσσικῷ ἰδιώματι, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἀκριβῆς λαογραφικὴ εἰκὼν χρησιμωτάτη διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

Ἐπαινοὶ ἀπονέμονται διὰ παρομοίας λαογραφικὰς ἐργασίας μετ' ἐπιμελείας συντεταγμένας:

α) Εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Συνδένδρον - Γρεβενῶν κ. Κωνσταντῖνον Καραπατάκην.

β) Εἰς τὸν ἱατρὸν κ. Ἀστέριον Ζαμπούραν διὰ τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ παιδίον ἔθιμα τοῦ Κρουσόβου Β 4 Μακεδονίας.

γ) Εἰς τὸν ἐν Πειραιῖ κ. Θεοδόσιον Ι. Ἀνθόπουλον διὰ τὰ ἔθιμα τὰ κρατοῦντα εἰς Φλοητὰ τῆς Καππαδοκίας.

δ) Εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Βόλου κ. Ἰω. Γ. Παππαῖωάννου διὰ τὰ ἔθιμα τοῦ Πηλίου ἐν σχέσει πρὸς τὸ παιδίον.

7. Τὸ ἐκ δρ. 10.000 βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας, τὸ προωρισμένον εἰς περιοδικὰ ἀσχολούμενα ἐπιστημονικῶς περὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν λαογραφίαν ἀπονέμεται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὴν Λαογραφικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Λαογραφία», τὸ ὁποῖον ἀριθμῆται μέχρι σήμερον δώδεκα τόμους. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ἀεμνήστου Νικολάου Πολίτου, ἰδρυτοῦ δὲ καὶ τοῦ ἡμετέρου λαογραφικοῦ ἀρχείου, συνετέλεσεν ἀναμφισβητήτως εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν διάδοσιν τῶν ἐπιστημονικῶν λαογραφικῶν μελετῶν, ὑπῆρξε δὲ ἐπὶ μακρὸν τὸ μοναδικὸν ὄργανον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστημονικῆς λαογραφίας καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν φιλότιμον ἀμύλλαν τῆς ἰδρύσεως πλειόνων τοπικῶν λαογραφικῶν ἐπετηρίδων.

8. Τὸ ἐκ δρ. 34.000 Μαυρογένειον βραβεῖον, τὸ προωρισμένον εἰς τὸ ἄριστον ἔργον τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν λογοτεχνίαν ἢ τὰς καλὰς τέχνας, ἐκδοθὲν δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετίαν (1934-1939) κατανέμεται εἰς δύο ἴσα μέρη καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α. Λογοτεχνικὸν βραβεῖον δρ. δέκα ἐπτὰ χιλιάδων εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Μπαστιᾶν διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «Μηνᾶς ὁ Ρέμπελος». Ἐν τῷ μυθιστορηματι τούτῳ ὁ καὶ ἐξ ἄλλων λογοτεχνικῶν ἔργων εὐρύτατα γνωστός λογοτέχνης ἀφορμώμενος ἀπὸ ἱστορικῶν γεγονότων ἀναφερομένων εἰς τὴν πειρατικὴν περίοδον πλέκει μετὰ δεξιότητος καὶ ἰσχυρᾶς πλαστικῆς δυνάμεως ὠραῖον λογοτέχνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναλαμβάνεται ἢ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Ράδου ἐγκαινισθεῖσα πειρατικὴ μυθιστορία καὶ πλουτίζεται τὸ εἶδος τοῦτο τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας δι' ἔργον.

τὸ ὅποιον εἰς ὠραιότητάς εἰκόνας ἀναπαριστᾷ τὸν ἐπικινδυνώτερον βίον τοῦ Ἑλληνο-ναυτικοῦ καὶ εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξάγῃ ὄχι μόνον τὴν ὠραιότητα τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης καὶ τῶν Ἑλληνικῶν νήσων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην τόλμην καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ἥρωισμόν, ὃ ὅποιος ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τῶν μετέπειτα μεγάλων Ἑλληνικῶν ναυτικῶν κατορθωμάτων, τὰ ὅποια ἐδόξασαν τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν κατὰ τὸν μεγαλόνυμον πατριωτικὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους.

β. Βραβεῖον μουσικὸν δρ. δέκα ἑπτὰ χιλιάδων ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Γεώργιον Λαμπελὲτ διὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ «*La musique populaire grecque. Chants et danses. 1934.* Διὰ τοῦ ἔργου τούτου ὁ διακεκριμένος μουσικὸς ἑναρμονίσας πλῆθος Ἑλληνικῶν δημοτικῶν μελωδιῶν καὶ χορευτικῶν ᾠμάτων συνετέλεσεν οὐσιωδῶς, ὅπως ταῦτα διαδοθῶσιν εὐρύτερον καὶ παρ' ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐν γαλλικῇ μεταφράσει, χωρὶς νὰ ἀλλοιωθῇ διὰ τῆς ἑναρμονίσεως ὁ θεμελιώδης αὐτῶν Ἑλληνικὸς μουσικὸς χαρακτήρ, οὕτω δὲ ἡ ἐθνικὴ λαϊκὴ μουσικὴ νὰ ἀποκτήσῃ πλείονας θερμοῦς φίλους.

9. Τὸ βραβεῖον Ἀθηνᾶς Ὁθωνος Σταθάτου ἐκ δρ. 35.200, τὸ προωρισμένον εἰς τὸν συγγραφέα καλοῦ καὶ χρησίμου συγγράμματος, ἐκδοθέντος κατὰ τὴν τριετίαν 1937-1939 καὶ ἀναγομένου εἰς τὴν τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, κατανεμόμενον εἰς ἓν βραβεῖον καὶ τέσσαρας ἐπαίνους μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως, ἀπονέμεται ὡς ἐξῆς:

α. Βραβεῖον δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀπονέμεται εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Στίλπωνα Κυριακίδην διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ δημοσιευθέντα τόμον *Βυζαντιναὶ Μελέται* ἐκ σελ. 334. Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ ὁ συγγραφεὺς διεξοδικῶς καὶ μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας πραγματεύεται ποικίλα ζητήματα γεωγραφικά, ἐθνολογικά, χρονολογικά καὶ προσωπογραφικά σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ Βυζαντίου καὶ εἰδικώτερον τῆς Βυζαντινῆς Θεσσαλονίκης, διευκρινίζει δὲ πλείστα σκοτεινὰ σημεῖα τῆς τε ἱστορίας καὶ τῆς διοικήσεως τῆς περιόδου ἐκείνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀποτελεῖ πολύτιμον βοήθημα τῶν περὶ τὴν Βυζαντινολογίαν ἀσχολουμένων, διαφωτίζον τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν διοικητικῶν θεμάτων, τὰ τοῦ ἐποικισμοῦ τῶν Σλάβων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν ἀνεπαρκῶς τοιοσθεῖσαν μέχρι τοῦδε ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Μακεδονικοῦ στοιχείου κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, τὰ περὶ Βαρδαριωτῶν Τούρκων, οἵτινες ἀποδεικνύονται ὡς ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου ἐγκατασταθέντες παρὰ τὸν Βαρδάριον Ὀγγυροί, ὡς καὶ ἄλλα ζητήματα ἐνέχοντα οὐχὶ μόνον ἐπιστημονικὴν ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν σημασίαν.

β. Ἐπαινος μετὰ πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Εὐστράτιον Μυριβήλην διὰ τὸ λογοτεχνικὸν αὐτοῦ ἔργον «*Τὸ γαλάζιο βιβλίον*» ἀποτελούμενον ἐκ σειρᾶς διηγημάτων ζωηρᾶς φαντασίας καὶ ἀφόγου λογοτεχνικοῦ ὕφους.

γ. Ἐπαινος μετὰ πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀπονέμεται εἰς τὴν κυρίαν Βαρβάραν Διβαδά - Θεοδωροπούλου διὰ τὴν ἱστορικὴν βιογραφίαν τῆς Ἀγγελικῆς Πάλλη Βαρθολομαίη, ὅπου ἡ συγγραφεὺς μετὰ ποιητικῆς ἐξάρσεως καὶ ἱστορικῆς ἀκριβείας ἐκθέτει εἰς ὠραίας σελίδας τὸν βίον καὶ τὸ ποιητικὸν ἔργον τῆς διακεκριμένης Ἡπειρώτιδος, ἣ ὁποία ζήσασα κατὰ τὸν 18^{ον} αἰῶνα ἐν Ἰταλίᾳ, (ἐγεννήθη τῷ 1798), ἀμφισβητουμένη δὲ καὶ ὑπὸ τῆς δευτέρας αὐτῆς πατρίδος, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τῶν δύο διὰ τε τῆς ποιητικῆς καὶ τῆς ἄλλης ἐπιβολῆς αὐτῆς, τῆς ὁποίας ζωηρότατα δείγματα παρέχει τὸ ἀξιόλογον βιβλίον τῆς κ. Διβαδά - Θεοδωροπούλου.

δ. Ἐπαινος μετὰ πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀπονέμεται καὶ εἰς τὴν κυρίαν Εὐφροσύνην Λόντου - Δημητρακοπούλου διὰ τὸ σύγγραμμα αὐτῆς Ἐξάβιβλος, τὸ ὁποῖον μετ' ἐπιμελείας καὶ πλήρους ἱστορικῆς ἐνημερότητος ἀναπτύσσει τὴν δρᾶσιν ἐξαιρέτων Ἑλληνίδων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς φιλοσοφίας, τῆς ποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἕμνογραφίας, τῆς λεξικογραφίας, τῆς ἱστοριογραφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῆς Ὑπατίας μέχρι τῆς Ἄννης τῆς Κομνηνῆς, οὕτω δὲ παρέχει ζωηρὰν καὶ ὠφελιμοτάτην, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ γλαφυρὰν ἐκθεσιν τῶν κορυφαίων τούτων Ἑλληνίδων.

ε. Ἐπαινος μετὰ πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἀπονέμεται ὡσαύτως εἰς τὸν κ. Ἡλίαν Βενέζην διὰ τὸ μυθιστόρημα αὐτοῦ «Ἡ γαλήνη», ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ συγγραφεὺς λαμβάνων τὸ θέμα ἐκ τῆς ζωῆς τῶν προσφύγων, περιγράφει μετὰ λεπτοτάτης παρατηρήσεως καὶ βαθείας συγκινήσεως τὸν βίον τῶν ἐκκριζωθέντων πληθυσμῶν καὶ τὰ δραματικὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα συγκλονίζουν τὴν πατριωτικὴν αὐτῶν ψυχὴν.

B

Μετὰ γνώμην τῆς τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας.

10. Τὰ δύο Μαυρογένεια βραβεῖα ἐκ δρ. 34.000 ἑκάτερον, τὰ προωρισμένα εἰς ἐπιβράβευσιν ἀτόμων ἢ οἰκογενειῶν ἢ σωματείων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ διὰ πράξεις ἀρετῆς συνεχεῖς ὑπὲρ τοῦ πλησίον καὶ τῆς κοινωνίας ἀπονέμονται ὡς ἐξῆς:

α. Βραβεῖον 34.000 δραχμῶν Μαυρογένειον εἰς μνήμην Μαντῶς Μαυρογένους εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀσυλον τῶν Ἀνιάτων, τὸ ὁποῖον, ἰδρυθὲν τῷ 1893 τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ἀειμνήστου Ναταλίας Σούτσου, δρᾷ ἔκτοτε, στηριζόμενον εἰς μόνην τὴν συνδρομὴν τῆς κοινωνίας καὶ φιλανθρωπῶν διαθετῶν καὶ εἰς τὸν ἀκάματον ζῆλον τῶν διοικούντων αὐτό, πρὸς ἀνακούφισιν καὶ περίθαλψιν ἀτυχῶν πασχόντων, τῶν ὁποίων διακόσιοι περίπου δωρεάν, οἱ δὲ ἄλλοι ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς. Τὸ βραβεῖον δὲν δύναται βεβαίως νὰ καλύψῃ τὰς οἰκονομικὰς ἐλλείψεις τοῦ ἰδρύματος εἰς τὸ ἄριστον, ἀλλ' ἀποτελεῖ ὀφειλομένην ἀναγνώρισιν τῶν παρεχομένων ὑπ' αὐτοῦ κοινωνικῶν

ύπηρεσιῶν καὶ ἠθικὴν τόνωσιν τῶν διοικούντων τὸ ἄσυλον πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος.

β. Τὸ ἄλλο *Μαυρογένειον βραβεῖον εἰς μνήμην Μαντῶς Μαυρογένους* ἐκ 34.000 δραχμῶν ἀπονέμεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀντικαρχινικὸν Ἰνστιτούτον, τὸ ἰδρυθὲν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς κοινωρικῆς ἐνώσεως πρωτοβουλία τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ἀριστοτέλους Κούζη, λειτουργοῦν δ' ἔκτοτε διὰ τῆς ὀλοφύχου εἰς αὐτὸ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ *Εὐγενίας*, ὡς καὶ τοῦ ἐμπνευσμένου Δ. Συμβουλίου. Ὁ ἔνθεος ζῆλος τῶν κατ' ἐξοχὴν χριστιανῶν ἰδρυτῶν καὶ ἡ βραχὴ αὐτῶν πίστις εἰς τὸ ἀναληφθὲν ὑπερόχως φιλόανθρωπον ἔργον κατώρθωσεν, ὅπως, ἐν σχετικῶς βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι, τὸ ὄνειρον καταστῆ πραγματικότης, οὕτω δὲ διὰ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν τῶν ἰδρυτῶν, τοῦ κράτους, τοῦ δήμου Ἀθηναίων καὶ διὰ δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν φιλοανθρώπων ἀπέκτησεν ἡ Ἑλλάς ἴδρυμα περιθάλψεως καὶ ἐρεῦνης, διὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ εἶναι ὑπερήφανος. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἁγίου Σάββα δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἤρχισε σοβαρὸς ἀντικαρχινικὸς ἀγὼν ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι ἡ ἡμετέρα χώρα εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον πάνοπλος καὶ εἰς ἐπιστημονικὰ καὶ εἰς ψυχικὰ ὄπλα, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῆ τελεσφόρως εἰς εὐρὴν κύκλον ὁ διαφωτισμὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὰ διατιθέμενα ὑπὸ τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης μέσα κατὰ τῆς τρομερᾶς μάστιγος νὰ εἶναι προσιτὰ εἰς τε πλουσίους καὶ πτωχοὺς.

Βραβεύουσα ἡ Ἀκαδημία τὸ Ἀντικαρχινικὸν ἴδρυμα διὰ τοῦ *Μαυρογενείου βραβεῖου* ἀπονέμει ὀφειλόμενον φόνρον τιμῆς καὶ ἀναγνωρίσεως πρὸς εὐγενέστατον ἀγῶνα ἐπιστήμης καὶ φιλοανθρωπίας, ὀδηγούμενον ὑπὸ γνησίως χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀρετῆς.

II. Τὸ ἐκ δέκα χιλιάδων δραχ. βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναίων, τὸ προωρισμένον εἰς πράξεις ἀρετῆς καὶ αὐτοθυσίας, γενομένης ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην καὶ τὸν πλησίον κατανέμεται εἰς δέκα ἐπαίνοους μετὰ χιλιοδράχμου ἐνισχύσεως καὶ ἀπονέμεται:

α. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν κ. Ἰωακείμ Σταμάτην, κάτοικον Ναυπάκτου, σώσαντα ἐκ πνιγμοῦ στρατιώτην.

β. Ἐπαινος μετὰ 1000 δραχμῶν εἰς τὸν ἐπταετῆ μαθητὴν Σταῦρον Δῶδον, σώσαντα ἐν Δράμα ἐκ πνιγμοῦ συμμαθητὴν του.

γ. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν μαθητὴν Βασίλειον Μάρκοτον, ἐτῶν 12, σώσαντα ἐκ πνιγμοῦ ἑξαετῆ μαθητὴν ἐν Κορώνῃ.

δ. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν μαθητὴν Χρῆστον Τσάλαν (φαλαγγίτην σκαπανέα τῆς 15^{ης} περιφερειακῆς Διοικήσεως, 111 φάλαγγος Καπάλῃ Μεσολογγίου), σώσαντα ἐν Μεσολογγίῳ κοράσιον ἐκ πνιγμοῦ.

ε. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην Ἀθανάσιον Σπυρόπουλον σώσαντα ἐν Διστόμῳ ἐκ πνιγμοῦ τὸν εἰρηροδίκτην.

ς. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὴν νοσοκόμον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀθηναίων Ἀνθούλαν Μουρατίδου, διότι πεντάκις ἐχορήγησε τὸ αἷμα αὐτῆς ἄνευ ἀμοιβῆς.

ζ. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν αὐτοκινητιστὴν Ἀπόστ. Κρυσταλλᾶν, διότι κατὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ κινηματογράφου ἐν Κάστρῳ Λήμνου καίπερ βαρέως τραυματισθεὶς μετέφερε τραυματίας, μέχρις οὔ μὴ ἀντέχων πλέον κατέπεσεν ἀναισθητος.

η. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν Δημήτριον Σαργιωτάκη, σώσαντα ἐν Χίῳ διὰ τῆς ἐγκαίρου ἐπεμβάσεώς του, ἐξ ἧς καὶ ἐτραυματίσθη, πέντε κορασίδια κινδυνεύσασας ἐξ αὐτομάτου ἐκκινήσεως αὐτοκινήτου.

θ. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν Στυλιανὸν Μικεδάκη, σώσαντα μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του ὁδηγὸν αὐτοκινήτου εὐρεθέντα ἐκ συγκρούσεως κάτωθεν φλεγομένου φορητοῦ αὐτοκινήτου.

ι. Ἐπαινος μετὰ 1000 δρ. εἰς τὸν μονόποδα Ν. Καλέση, σώσαντα ἐν Θεσσαλονίκῃ πνιγόμενον.

12. Τὸ ἐκ δρ. 12.000 βραβεῖον Νικολάου Καρόλου, τὸ προωρισμένον εἰς κοινωνικὴν ἀρετὴν καὶ εὐποίαν ἀτόμων ἢ συντεταγμένων ομάδων ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ δρᾶσις ἐν Ἑλλάδι ἔσχεν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ εὐποίας ἐν τῇ γενικωτάτῃ τῆς λέξεως σημασίᾳ, κατανέμεται εἰς δύο καὶ ἀπονέμεται

α. Βραβεῖον δρ. 6.000 εἰς τὴν κυρίαν Εὐθαλίαν Ἀδάμ καὶ

β. Βραβεῖον δρ. 6.000 εἰς τὴν κυρίαν Ἐλένην Στρούβαλη,

διότι ἀμφότεραι ὡς καθηγήτριαι καὶ διευθύντριαι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζαπτείου Παρθενωγαγείου ἐπὶ μακρὰ ἔτη σπουδαίας προσήνεγκον ὑπηρεσίας εἰς τὴν μόρφωσιν πολλῶν γενεῶν Ἑλληνίδων καὶ ὡς ἀληθῆ ὑποδείγματα ἀρετῆς καὶ καθήκοντος ἐνέπνευσαν διδάσκουσαι τὸν μαθητευόμενον κόσμον εἰς ὁδὸν ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς δράσεως ἀξίως Ἑλληνικῆς.

13. Τὰ δύο βραβεῖα τοῦ ἐν Τήνῳ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐκ δρ. 8.800 ἑκάτερον, προωρισμένα εἰς τὸ καλλίτερον θεολογικὸν ἔργον τὸ ἐκδοθὲν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1938 ἢ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1939 ἀπονέμονται ὡς ἐξῆς:

α. Βραβεῖον 8.800 δρ. εἰς τὸν ἐν Manchester αἰδεσιμώτατον κ. Κωνσταντῖνον Καλλίνικον, μέγαν οἰκονόμον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς θεολογίας, διὰ τὸ ἐν ἔτει 1938 ἐκδοθὲν ὑπ' αὐτοῦ σύγγραμμα «Σολομῶντος ἄσμα ἁσμάτων· προοιμισθὲν, ἐρμηνευθὲν καὶ σχολιασθὲν», τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἄριστον τῶν θεολογικῶν ἔργων τοῦ ἔτους 1938 ἀντάξιον καὶ ἄλλων ἀξιολόγων ἔργων τοῦ συγγραφέως.

β. Βραβεῖον 8.800 δρ. εἰς τὸν ὀγκώδη τόμον τὸν περιέχοντα τριάκοντα ἐπτὰ ἀξιολόγους πραγματείας ἀνακοινωθείσας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις συνελθὼν πρῶτον πανορθόδοξον συνέδριον, τοῦ ὁποῦν ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ σύγκλησις καὶ εὐστοχωτάτη διεξαγωγή ὀφείλεται εἰς τὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητὴν κ. Ἀμίλκαν Ἀλιβιζᾶτον, ὅστις καὶ ἐπεμελήθη, ὡς πρόεδρος τοῦ συνεδρίου, τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰρημένου σημαντικοῦ τόμου καὶ δι' ἰδίων πραγματειῶν ἐνίσχυσεν αὐτόν. Οὐδένα διαφεύγει ἢ διὰ τε τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἰδίᾳ ἠθικὴ σημασία τοῦ συνεδρίου τούτου, πολλὰ δὲ ἐγράφησαν καὶ περὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου τοῦ βραβευομένου τόμου, ὅστις δικαίως τιμᾶται σήμερον ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας καὶ παρέχει τὴν ἀφορμὴν ἐξάρσεως τῆς ἐξαιρέτου πρωτοβουλίας τοῦ κ. Ἀλιβιζᾶτου.

14. Τὸ βραβεῖον Εὐαγγέλου Κ. Κονδύλη, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου ἑκατὸν λιρῶν Ἀγγλίας καὶ ἀπονεμόμενον ὡς προἰξ εἰς ἐνάρετον κόρην τῆς Μικρᾶς ἢ Μεγάλης Τσέτας Ἀλβανίας, ἀπονέμεται εἰς τὴν Εὐθαλίαν Θεμ. Κούκη, πληροῦσαν πάντα τοὺς ὅρους τῆς προκηρῶσεως.

15. Τὰ δύο βραβεῖα τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἐνώσεως ΑΧΕΠΑ ἐκ δρ. 4.400 ἑκάτερον, προωρισμένα πρὸς βράβευσιν πράξεων σχετικῶν πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν, ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον δρ. 4.400 εἰς τὴν κυρίαν Μίναν Σπ. Δημολίτσα, κάτοικον Στρατονίκης Χαλκιδικῆς, διότι ἰδίαις δαπάναις ἴδρυσεν ἐν Στρατονίῳ, Σταγίοις καὶ Στρατονίῳ ἐργαστήρια οἰκοκυρικῆς, ραπτικῆς καὶ ἄλλης γυναικείας χειροτεχνίας, ἀόκνως δὲ φροντίζει περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν ἐξ ἰδίων πόρων, παρέχουσα οὕτω ἄριστον παράδειγμα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ εὐποίας.

β) Βραβεῖον δρ. 4.400 εἰς τὴν κυρίαν Πιπίτσαν Ζητροῖδου, πρόεδρον τοῦ ἐν Αἰγίνῃ παραρτήματος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος, διότι ἀόκνως ἀφοσιωθείσα εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς ταύτης ἴδρυσεν τμήματα ἐπιτόκων, μαθητικὰ συσσίτια καὶ παιδικὰ ἐξοχὰς καὶ ἐξαιρέτως συντελεῖ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς φιλανθρωπίας καὶ κοινωνικῆς εὐποίας.

16. Τὸ ἐκ δρ. 8.800 βραβεῖον τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Προοδευτικῆς Ἀδελφότητος ΓΚΑΠΑ, τὸ προωρισμένον εἰς βράβευσιν ἀγαθοεργῶν πράξεων, κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον δρ. 5.000 εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ θεολόγον καθηγητὴν κ. Γεώργιον Πυρουνάκην, διότι βοηθούμενος ὑπὸ ἐκλεκτῶν νέων τοῦ Πειραιῶς καὶ ἀόκνως ἐργαζόμενος ἴδρυσεν πέντε νυκτερινὰ δημοτικὰ σχολεῖα, νυκτερινὸν γυμνάσιον καὶ λαϊκὸν πανεπιστήμιον ἐν Πειραιεὶ, δύο οἰκοκυρικὰς καὶ τεχνικὰς σχολὰς ἐν Νέᾳ Κοκκινῇ καὶ θερινὰς κατασκηνώσεις δισχιλίων περίπου ἐργατοπαίδων, πανταχοῦ προσέχων παρὰ τὴν γενικὴν μόρφωσιν καὶ εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ

ἠθικοῦ συναισθήματος ὡς καὶ εἰς τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῆς νεολαίας, δι' ἃ πάντα κατώρθωσε νὰ συνάγῃ ετησίως πόρους 600.000 περίπου δραχμῶν. Αὐτὰ τὰ ἔργα καθιστῶσι περιττὸν πάντα ἔπαινον καὶ προβάλλονται πρὸς μίμησιν.

β) Βραβεῖον δρ. 3.800 εἰς τὸν μηχανικὸν τῆς ἠλεκτρικῆς εταιρείας Τυρνάβου κ. Σπυρίδωνα Καροῦσον, διότι κατὰ τὰς πλημμύρας τοῦ Τυρνάβου (ἐν ἔτει 1935) ἀνηφῶν πάντα ἄμεσον κίνδυνον παρέμεινεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον καὶ συνετήρησε τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως, κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἀτυχήματος, διηκόλυσε δὲ οὕτω τὴν διάσωσιν τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἐπαρχόντων αὐτῶν.

Παρὰ τὰ βραβεῖα ταῦτα ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει σήμερον καὶ τρία μετὰλλια εἰς ἀμοιβὴν ἑξαιρέτων ὑπηρεσιῶν.

Α. Ἀργυροῦν μετὰλλιον ἀπονέμεται εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, διότι ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον τεσσαρακονταετίαν ἀκαταπονήτως δρῶν καὶ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν ιδεῶν τοῦ ὑπερόχου ἰδρυτοῦ καὶ εὐεργέτου αὐτοῦ ἀειμνήστου Αἰμητρίου Βικέλα, καθοδηγούμενος δὲ μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου ὑπὸ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν ἀνταξίων ἐκείνου διαδόχων, τοῦ Ἰωάννου Ἀθανασάκη καὶ τοῦ Γεωργίου Δροσίνη, κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ λαμπρῶς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔργον του εἰς ἀναμφισβήτητον ὠφέλειαν τῆς μορφώσεως εὐρύτερων στρωμάτων τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ εἰς προαγωγὴν τῶν ἱστορικῶν καὶ λαογραφικῶν μελετῶν. Ἐκ πάντων τούτων ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων ἀνέχθη εἰς τὴν περιοπετὴν ἐθνικοῦ ἰδρύματος.

Β. Ἀργυροῦν μετὰλλιον ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Νικόλαον Μπαλᾶνον, διότι ἐπὶ μίαν περίπου πεντηκονταετίαν ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν συντήρησιν καὶ ἀναστήλωσιν τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀναζωογόνησιν σημαντικωτάτων διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ μνημείων καὶ προεκάλεσεν ἐπίδρασιν τῆς ἀναστηλωτικῆς ταύτης ἐργασίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπ' ἄλλας κατ' ἐξοχὴν ἀρχαιολογικὰς χώρας, ὥστε νὰ ἀνασταλῇ ὀριστικῶς ἡ ἐπιζήμιος ἄλλοτε κρατοῦσα τάσις τελείας ἀνακαινίσεως καὶ παραμορφώσεως τῶν ἱστορικῶν μνημείων, νὰ περιορίζηται δὲ αὕτη εἰς τὴν ἀπλήν ἀναστήλωσιν τῶν σφζομένων ἀρχαίων λειψάνων ἄνευ σημαντικῶν νέων προσθηκῶν. Εἰς τὴν ὑγιᾶ ταύτην ἀρχὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀναστηλωτικῆς δράσεως, τὴν ὁποίαν διετύπωσαν ὁ ἀειμνήστos Παναγῆς Καββαδίας καὶ ὁ Νικόλαος Μπαλᾶνος, ἡ Ἑλλὰς ἀπέβη ὁδηγός, τὸ δ' ἔργον αὐτῆς τοῦτο ἔτυχε διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως, ὥστε πλὴν ἄλλων ἐκδηλώσεων καὶ ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Würzburg νὰ ἀνακηρυχθῇ διὰ τοῦτο ὁ Νικόλαος Μπαλᾶνος. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπελθοῦσα δημοσίευσis τῶν ἀναστηλώσεων τούτων ἐν ὀγκώδει συνθετικῇ ἐκθέσει παρέχει πλήρη εἰκόνα τοῦ σημαντικοῦ τούτου τεχνικοῦ ἔργου, τοῦ συντελε-

σθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ κ. Νικολάου Μπαλάνου, ἡ δὲ παρὰ τῆς Ἀκαδημίας ἐρχομένη ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου τούτου δὲν ἐνέχει ἀπλῶς προσωπικὴν σημασίαν.

Γ. Τὸ χαλκοῦν μετάλλιον αὐτῆς ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία καὶ εἰς τὸν ἱστοριοδίφην κ. Δεωνίδαν Ζώην, διότι ἐπὶ μίαν περίπου πενηκονταετίαν ἀφιέρωσε τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις οὐχὶ μόνον εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχείου Ζακύνθου ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διαφώτισιν ποικίλων ζητημάτων τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας ἱστορίας τῆς τε Ζακύνθου κυρίως καὶ ἄλλων τόπων τῆς Ἑλλάδος, συγγράφας ὑπὲρ τὰ πεντακόσια ἱστορικὰ σημειώματα καὶ μελέτας, αἱ ὁποῖα παρέσχον καὶ ἄφθονον ἐξ ἀνεκδότων πηγῶν ἱστορικὴν ὕλην, χρησιμωτάτην καὶ εἰς μέλλοντας ἐρευνητὰς τῆς πατρίδος ἱστορίας. Οὕτω δὲ ὁ κ. Δεωνίδας Ζώης, ἐξ Ἡπείρου ἔλκων τὸ γένος καὶ ἐν Ζακύνθῳ διαβιώσας, ἀπέβη παράδειγμα ἐπιμόνου ἱστοριοδιφυκῆς καρτερικότητος, διὰ γλίσχρων πόρων πολλὰ κατορθώσας καὶ πολλὰ διαφωτίσας σημεῖα, πολῦτιμος δὲ πρόδρομος γενόμενος ἱστορικῶν μελετῶν.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ καρπὸς τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας ὁ τιμηθεὶς κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἡμέραν. Πανηγυρισμὸς δι' ἔργων, μαρτυρούντων τὴν ἰκανότητα τοῦ ἔθνους πρὸς περαιτέρω σταδιοδρομίαν, ἀξίαν τῶν βαρειῶν ὑποχρεώσεων τῆς μεγάλης κληρονομίας, εἶναι τὸ ἄριστον γέρας τῶν θυσιῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ καλλίστη ἐπιθάρρυνσις τῶν ἀγώνων τοῦ παρόντος πρὸς ἐξασφάλισιν σταθεροῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος.

Ἡ ὑψηλὴ παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Διαδόχου τοῦ θρόνου ἐνισχύει τὰς προσπάθειάς μας ὑπὲρ τοῦ κοινού ἐθνικοῦ ἀγῶνος, εἴμεθα δὲ βαθέως εὐγνώμονες διὰ τοῦτο.

Εὐχαριστίας ὀφείλομεν ὡσαύτως θερμὰς καὶ πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πατρίδος διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας ζωηρὸν αὐτῶν ἐνδιαφέρον, τοῦ ὁποίου αἰσθανόμεθα πλήρως τὴν ἀξίαν.

Ἡ ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις, ἡ ὁποία τιμᾶ ἐκάστοτε τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἔργων τῆς Ἀκαδημίας εἶναι πολῦτιμος ἐπίρρωσις ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἰδρύματος.

